

AUTHOR SAMUEL א'3'3' FINZI

NO. 4627

TITLE מנ' ע'3'ן '0

RR _____

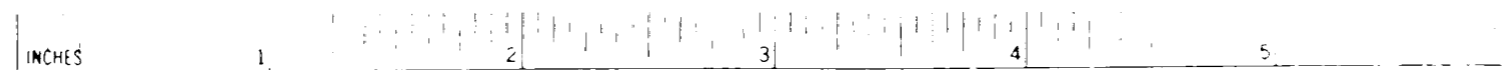
IMPRINT 1816

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

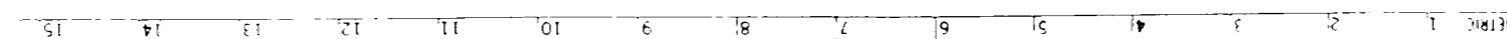
CALL NO. ENA 1136

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A XEROX COMPANY

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ספר חרוש ירה

והוא קציר הלימוד לעיר ליל ערב רינאיש
חרוש מהרב בעל ח המדרת ימים

נתקן לתשיבה מע בני הברד

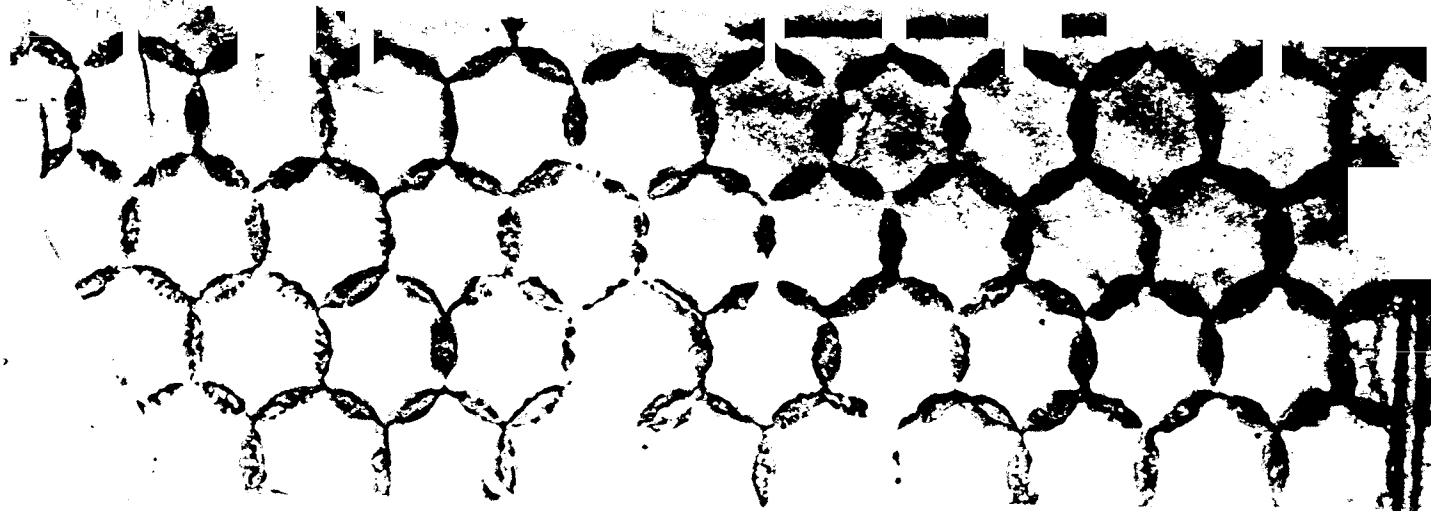
ידידיאל

בעיר פיראריא ישי

נעשה בשנת התקצ"ו לכ"ב

אני כותבה כל שמות ידידיה פניני

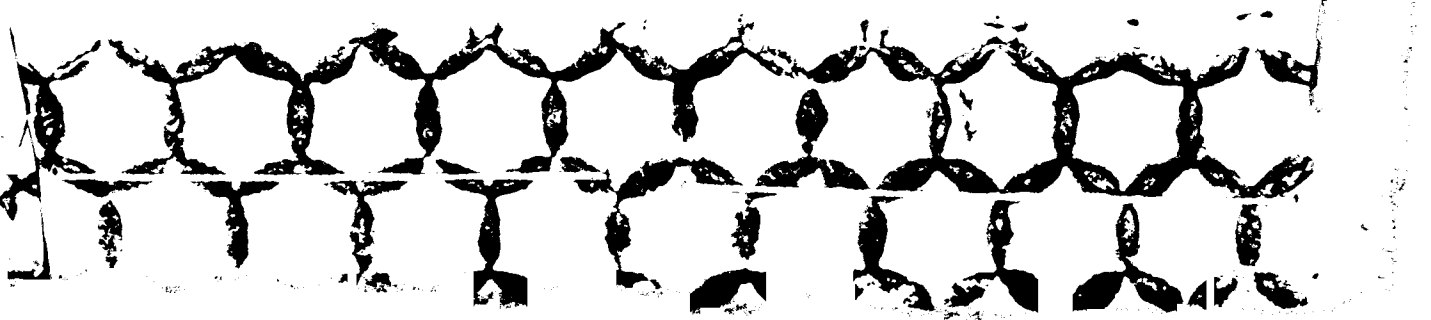
These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

22

x 14

31

ספר חרוש ירח

תפלה קודם הלימוד

ליחדא שמייה דקודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו
ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל

הנה אנחנו באים בלילה הזאת באימה ביראה בחיל ורעדה
להגות בתורה נביאים וכתובים ובמשנה ותלמוד
וזוהר הקדוש על חידוש הלבנה אשר נלקח לקראתה ודבר
בעתו מזה טוב והרי אנחנו בלב שלם ובנפיש שוקקה לטהר
את נשמתנו מפל לכלוך ועוץ ופגם אשר על ידי חטאינו
הקדרנו אותה ועתה שמנו על לבנו וחשבנו באר היטב לטהר
אותה כופל ופל וקודם שיעבור החדש הזה ויפגם החדש הפא
עלינו לשלום גמרנו במחשבתנו לשוב בתשובה שלימה
לפניך בנפש חפיצה והבא ליטהר מסייעין אותו ואתה
ברחמיק הרבים כי ימינך פשוטה לקבל שבים כפל עת ובכל
שעה תסייע אותנו להשלים את אשר פגמנו בנישמו
ובצנורות הקדושות ולהאיר אותה בכל מיני מאורות הראויות
לה כדי שבכל חדש תעלה להשתחוות לפניך כדכתיב
והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר
להשתחוות לפני אמר יי וכדי להדביקה אל אילן העליון
אילן החיים נעשה כל מה שנוכל לצורפה וללבנה ונזכה ליתנות

0

תפילתנו יי ושוועתינו האזינה אל דמעתינו אר
 תחרש כי רצוננו להדביק נפישנו בתורתך כי טוב לנו
 תורת פיק מאלפי זהב וכסף ונזפה לאור שלם בצמיחת
 בקרן דוד עבדך ויהי נועם יי אלדינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו יהי לרצון יי

עזרנו בשם יי ערשה שמים וארץ תורתנו תהיה
 אדמונתנו ואל ישי יברך אותנו והוא יהיה
 בעזרתנו תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב וחספץ
 יי בנדינו יצלת ברוך אתה יי למדני רחוקך יי

תורה בראשית

ויאמר אלדים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל
 בין היום ובין הלילה והיו לאות ולמועדים
 ולימים ושנים והיו למאורות ברקיע השמים להאיר
 על הארץ ויהי כן ויעש אלדים את שני המאורות
 הגדולים את המאור הגדול למשלת היום ואת
 המאור הקטן למשלת הלילה ואת הכוכבים ויהי
 אתם אלדים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל
 ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלדים
 כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום **ראשון** עי

עוד ישם

מנועים יי שכינתך ולבקר בהיכלך ועל ידי כח הלימוד
והשמות היוצאים ממנו שאנחנו מוסיפים לומר עתה תבניע
כח הקליפה ותגדיל למעלה ברום המעלות כח הקדוש
והזכות ברזל אשר בינינו לבינך כי עונותינו הם מבדילים
תצבר אותה מיד ולימודנו וצעקתנו יעלו לרקיע בר
שום ערבוב ופגע קע וישיח שפתותינו יחשב כרית ניהור
לפניך ובקרוב רצוי לפני כסא כבודך ושועתינו קבר
ושמע צעקתנו יודע תעלומות ויודע כל נסתרות והוא
כל העתיד להיות פני כלנו פאין נגדך אין מי יערה אליך
וכי הוא אשר לא ירא מעוצם גדולתך ושמרנו כבבת עין
ובצל כנפיק תסתירנו ותקיים בנו מקרא שפתוב לבני
אמר ידי יי ישכון לבטוח עליו חופף עליו כל היום ובין
כתיפיו שכן יומם יצוה יי חסדו ובלילה ישירה עמי
תפלה לאל חיי ובכח שמך הגדול תשפיל לפנינו כר
המוקטרגים אשר יכולים לסגור דלתי רחמיך ואל יכנס
תפלתנו לפניך יהי כמוץ לפני רוח ומראך יי דוחה אבל
אנחנו שמנו בטחונינו בך וידענו כי כל השערי
ננעלו ושערי המעה לא ננעלו לכן תטהר את מחשבותינו
מכל הרהורים רעים כי אין אנו רוצים בהם והרי הם
פחוס הנשבר שאין בו ממיש והיו פלוא היו שמערה

אלדים מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובין משכן
 ביתי הוא דמשכן אליעזר: ויאמר אברהם הן לי לא נתתה
 זרע והנה בן ביתי יורש אותי: והנה דבר יי אליו לא יירשך
 זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אורח
 החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספור הכוכבים אם
 תוכל לספר אותם ויאמר לו כה יהיה זרעך: והאמן

ויחשבה לו צדקה

תולדות

ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה
 שערים ויברכהו יי: ויגדל האיש וילך הלך
 וגדל עד כי גדל מאד: ויהי לו מקנה צאן וסקנה בקר
 ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים: וכל הבאת אשר חפרו
 עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום
 עפר: ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת סמנו
 מאד: וילך מישים יצחק ויהן בנחל גרר וישב שם וישב
 יצחק ויחפור את הבארות המים אשר חפרו בימי אברהם
 אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן
 שמות כשמות אשר קרא להן אביו: ויחפרו עבדי יצחק
 בנחל וימצאו שם באר מים חיים: ויריבו רעי גרר עם רעי
 יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עיטק כי התעשקו

ויפל יי אֱלֹדִים תִּרְדָּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח
 אֶחָת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגַּר בְּיָשָׁר תַּחְתָּנָה וַיִּבֶן יי
 אֱלֹדִים אֶת הַצֵּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה
 וַיִּבְרָא אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפַּעַם עִם
 מִעֲצָמִי וּבִשָׂר מִבִּשְׂרִי לִזְאֵת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִי
 לָקַחָהּ זֹאת עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְיִדְבַק
 בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃

לך לך

ויפל פי צִדְקַת מֶלֶךְ שָׁלוֹם הוֹצִיא לָחֶם וַיִּיזַן וְהוּא בִרְיָן
 לְאֵל עֲלִיּוֹן וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם
 לְאֵל עֲלִיּוֹן כִּנְהַ שְׁמַיִם וְאָרֶץ וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן אֲשֶׁר
 סָגַר צְרוּף בַּיָּדָה וַיִּתֵּן לוֹ מַעֲשֵׂה סוּפֵר וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ סוּדוּם
 אֵל אַבְרָם תֵּן לִי הַנַּפֶּשׁ וְהָרֶכֶשׁ קַח לָךְ׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם
 אֵל מֶלֶךְ סוּדוּם הֲרַמְתִּי יָדִי אֵל יי אֵל עֲלִיּוֹן כִּנְהַ שְׁמַיִם
 וְאָרֶץ אִם מְחֹנֵט וְעַד שְׂרוּךְ נַעַל וְאִם אֶקַּח מִכָּל אֲשֶׁר
 לָךְ וְלֹא תֹאמַר אֲנִי הַעֲשֵׂרְתִּי אֶת אַבְרָם׃ וְלֹא עָדִי רֶבֶךָ
 אֲשֶׁר אֲכָלוּ הַנְּעָרִים וְחָרְבָה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלַכְנוּ אִתִּי
 עִנְיָ אֲשֶׁכּוֹל וּמִמָּרָא הֵם יִקְחוּ הָלָקִם׃ אַחֵר הַדְּבָרִי׃
 הַמֵּלֶךְ הַזֶּה דָּבָר יי אֵל אַבְרָם בְּמַחְזָה לֵאמֹר אֵל תִּירָא
 אֲבָרָם אֲנִי מִן לָךְ שְׂכָרְךָ הַרְבֵּה מֵאֵד׃ וַיֹּאמֶר אַבְרָם׃

וַיִּדְבַּד לְתֹמֵךְ לֵאמֹר הִנֵּה חֲסִידְךָ עִלָּה תִּמְנַתָּה לְגַז
צֹאנֹו: וְתִסַּר בְּגַדֵי אֶלְמְנוֹתָה סְעֻלִיָּה וְתִכַּכ
בְּצִעִיף וְתִתְעַלֶּף וְתִשָּׁב בַּפֶּתַח עֵינַיִם אִישׁ עַל דְּרֹךְ תִּמְנַתָּה
כִּי רֵאתָה כִּי גָדַל שִׁלְהָ וְהוּא לֹא נִתְּנָה לוֹ לְאִשְׁרָה
וַיִּרְאֶה יְהוּדָה וַיַּחֲשִׁבָה לְזוֹנָה כִּי כִסְתָה פְּנֵיהָ: וַיֵּשׁ אֵלֶיהָ
אֶל הַדְּרֹךְ וַיֹּאמֶר הֲבֵאנָא אָבוֹא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַע כִּי כִלְתוֹ
הוּא וְתֹאמַר מַה תִּתֵּן לִי כִּי תָבוֹא אֵלַי: וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח
גְּדֵי עֲזִים סֹן הַצֹּאֵן וְתֹאמַר אִם תִּתֵּן עֶרְבוֹן עַד שְׁלֹחֶךָ:
וַיֹּאמֶר מַה הָעֶרְבוֹן אִישׁ אֶתֵּן לָךְ וְתֹאמַר חֲתָמְךָ וּפְתִילֶךָ
וּמִטְּוִי אִשׁוֹר בְּיָדְךָ וַיִּתֵּן לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וְתִהְיֶה לוֹ וְתִקַּם
וְתִלָּךְ וְתִסַּר צִעִיפָה סְעֻלִיָּה וְתִלְבִּישׁ בְּגַדֵי אֶלְמְנוֹתָה:
וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת־בְּגַדֵי הָעֲזִים בְּיַד דַּעְוָה הָעַדְלָמִי לְקַחַת
הָעֶרְבוֹן כִּי־דַ הָאִשָּׁה וְלֹא מִצָּאָהּ: וַיִּשְׂאֵל אֶת אֲנָשֵׁי מִקְדָּשׁ
לֵאמֹר אֵיךְ הַקְדָּשָׁה הוּא בְּעֵינַיִם עַל הַדְּרֹךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הָיְתָה
בָּזָה קְדֻשָּׁה: וַיֵּשֶׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא סָצֵאתִיהּ וְגַם אֲנָשֵׁי
הַמִּקְדָּשׁ אָמְרוּ לֹא הָיְתָה בָּזָה קְדֻשָּׁה: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח
לָהּ פָּנָה נְהִיָּה לְבוֹז הִנֵּה שְׁלַחְתִּי הַגְּדֵי הַזֶּה וְרֵאתָ לֹא סָצֵאתִיהּ
וַיְהִי כַּמִּשְׁלֵשׁ חֳדָשִׁים וַיִּגַּד לִיְהוּדָה לֵאמֹר זָנַתָּה תִּסַּר כִּלְתֶךָ
וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזַנוּנַיִם וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאֹתִיהּ וְתִשְׁרָף: הוּא
מוֹצֵאת וְהִיא שְׁלַחָה אֶל חֲמוּזָה לֵאמֹר לֹא־ישׁ אִישׁ אֵלַי רֹו

עמו. ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא
שמה שטנה ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו
עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר פי עתה הרחיב יי לנו
ופרינו בארץ: ויעל משם באר שבע וירא אליו יי בלילה
ההוא ויאמר אנכי אלדי אברהם אביך אל תירא כי ארתך
אנכי וברכתיק והרביתי את זרעך בעבוד אברהם עבדי: ויבן
שם מצבת ויקרא בשם יי ויט שם אהל ויכרו שם עבדי
יצחק באר: ואתימוך הלך אליו מגרר ואתה מרעהו ופיכל
שר צבאו: ויאמר אליהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם
שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם: ויאמרו ראו ראינו כי
היה יי עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך
ונכרתה ברית עמך: אם תעשה עמנו רעה פאשר לא
נבענוך ובאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום
אתה עתה ברוך יי: ויעש להם מישתה ויאכלו וישרתו
וישפיו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק
וילכו מאתו בשלום: ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי
יצחק ויבדלו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו
מצאנו מים: ויקרא אתה שבעה על פני שם העיר באר
שבע עד היום הזה:

וישב

ויתדיתה ואת כל פלי עבודת המשכן לאהל מועד: את
 בגדי השקר לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהל
 הכהן ואת בגדי בניו לכהן: ככל אשר צוה יי את משה
 פן עשו בני ישראל את כל העבודה: וירא משה את
 כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר צוה יי פן עשו
 ויראן אתם משה וידבר יי אל משה לאמר: **וי**
 הודש הוראשין האור לחודש תקים את משכן אהל
 מועד: וישבת שם את ארון העדות וסבת על האל: את
 הפרכת: והבאת את השלחן וערכת את ערבו והבאת
 את המנרה והעלית את נרותיה: ונתתה את מנחת הנזיר
 לקטר לפני ארון העדות וישבת את מסך הפרח למשכן
 ונתתה את מנחת העלה לפני פתח משכן אהל מועד: **ו**
 נתת את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה את
 מים: וישבת את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר
 ולקחת את שמן המשחה וקמחת את המשכן ואת פל
 אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש: ומשחת
 את מנחת העלה ואת כל פליו וקדשת את המזבח והיה
 קדש: וקדש את המזבח: ואת כל פליו וקדשת את המזבח והיה
 קדש: ואת כל פליו וקדשת את המזבח והיה קדש: **ו**
 וקדשת אתו וקדשת אתו וקדשת אתו וקדשת אתו וקדשת אתו
 וקדשת אתו וקדשת אתו וקדשת אתו וקדשת אתו וקדשת אתו

אנכי הרה ותאמר הבר נא למי החותמות והפתילים
והכטטה האלה ויכר יהודה ויאמר צדקה ממנו בי על
על פן לא נתתיה לשלה בני ולא יסק עוד לדעתה ויהי
בעת לדתה והנה תאומים בבטנה ויהי בלדתה ויהתן
יד ותקח הכילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
ראשנה ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מור
פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ ואחר יצא אחריו
אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח :

פקודי

ויבאו את המישכן אל משה את האהל ואת

כל בליו קרסיו קרשיו בריחו ועמדו

וארניו ואת מכסה עזרת האילים המאדמים ואת מכסה

עזרת התהשים ואת פרבת המסך ואת ארון העדות ואת

בדיו ואת הכפרת ואת השלחן ואת כל כליו ואת לחם הפנים

את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת פר

צליה ואת שמן המאור ואת מזבח הזהב ואת שמן

המישחה ואת קפרת הסמים ואת מסך פתח האהל

את מזבח ~~הזבחה~~ ואת מכבד הנחשת אשר לו את בדיו

ואת כל כליו את הפיכ ואת בנו ואת כלעי החצר את

עמדיה ואת אדניה ואת המסך ליסער החצר את מיתריו

שם פתח משכן אהל מועד ויעל עליו את העולה
 ואת המנחה כאשר צוה יי את משה וישם את הכור
 בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שם מים לרחציה:
 ורחצו מסנני משה ואהרן ובניו את ידיהם ואת רגליהם:
 בבואם אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ירחצו
 כאשר צוה יי את משה ויקם את החצר קביב למשכן
 ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את
 המלאכה ויגם הענג את אהל מועד וקביו יי מלא את
 המשכן ורלא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן
 עליו הענג וקביו יי מלא את המשכן ובהעלות הענג
 מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם ויאם לא
 יעלה הענג ורלא יסעי עד יום העדותו: כי ענג יי על
 המשכן ויום ואשי תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל
 בכל מסעיהם:

במסע

ויי אל משה ואמר: דבר אל אהרן ואל בניו
 לאמר בה תברכו את בני ישראל אמור
 להם: יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך:
 ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: ושמו את שמך
 על בני ישראל ואני אתברכם:

בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי ואת
בניו תקריב והלבשת אתם כתנות ומישחת אתם
באשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להית להם
משחתם לכהנת עולם לדלתם עשי משה פכל אשר
צוה יי אתו כן עשה ויהי בחדש הראשון בשנת
השנית באחד לחדש הונקם המשכן ונקם משה את
המשכן ויתן את אדניו וישם את בקר שיו ויתן את
בריהיו ונקם את עמודיו ויפרש את האהל על המשכן
וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה באשר צוה יי
את משה וינקח ויתן את העדת אל הארץ וישם את
הבדים על הארץ ויתן את הכפרת על הארץ מלמעלה
ויבא את הארץ אל המשכן וישם את פרכת המסך
ויסך על הארץ העדת באשר צוה יי את משה ויתן
את השלחן באהל מועד על ירך המשכן צפנה סחף
לפרכת ויערך עליו ערך לחם לפני יי באשר צוה יי
את משה וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן
על ירך המשכן נגבה ויעל הנרות לפני יי באשר צוה
יי את משה וישם את מזבח הזהב באהל מועד לפני
הפרכת ויקטר עליו קטרת סמים באשר צוה יי את
משה וישם את מסך הפתח למשכן ואת מזבח העלה

בהעלתך

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת
 אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני
 המנורה: אירו שבעת הנרות: ויעש כן אהרן אל מול
 פני המנורה העלה נרותיה כאשר צוה יי את משה:
 וזה מעשה המנורה מקשה: קב עד ורבה עד פרחיה
 מקשה הוא במקראה אשר הראה יי את משה כן
 עשה את המנורה:

חכמת

את? ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענולה:
 באר חפרוה שלים כרוה נדיבי העם במחבק
 במשענותם ומכדבר מתנה וממתנה גהליאל ומנהליש
 במות: ולבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
 ובשקפה על פני דהישימון:

בלק

בזה טבו אהליק יעקב משפנתיק ישראל: כנהלים
 נטיו כגנת עלי נהר פאהלים נטיע יי פארזים
 עלי מים: ייזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם
 מאגג מלכו ותנשא מלכותו:

עקב

עליהם תבל: רגלי חכידיו ישמור ירשעים בהשך
ידמו כי לא בכח יגבר איש יי יחתי מריביו עליי בשמים
ירעם יי ידיו אפסי ארץ ויפגז עזו למלכו וירם בקרן משיחו:

ישעיה ב

הדבר

אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה
וירושלים: והיה באחרית הימים נכון יהיה הר
בית יי בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים:
והלכו עמים רבים ואמרו לבו ונעלה אל הר יי אל בית אלה
יעקב וירגו מדרקיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא תורה
וקבר יי מירושלים: ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים
וכתתו הרבותם לאתים והגיהותיהם למזמרות לא ישא גוי
א גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה: בית יעקב לבו ונלכה באור:

ישעיה ג

והיה

אור הלבויה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
כאור שבעת הימים ביום חבוש יי את שגר עמו
וימתיץ מפתו ירפא: והנה שם יי בא ממרחק בער אפו וכבר
משאה שפתיו מלאה יעם ולשונו כאש אכלת: ורוחו פנהל
שוטף עד צואר יחצה להנפה גוים בנפת שוא ורסן מתעה
על לחיי עצמים: והשיר יהיה לבם כליל התבקדש חג ושמחת
לבב כהולך בחליל לבוא בהר יי אל צור ישראל:

לִישׁוּעָתְךָ כְּנִיתִי יי
תִּזְכֶּנּוּ צִוְה לָנוּ מִשְׁחָה מִדְּעִשָׁה כְּהִלָּת וְעִקְבֵי וְיִאָּתֶם הַדְּבָקוּם
בְּי אֱלֹדִיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם ::

נְבִיאִים

וְדַבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי חִזּוֹן הַרְבִּיתִי וְכִי
הַנְּבִיאִים אֲדַבֵּר כִּי לֹא יַעֲשֶׂה יי אֱלֹדִים
דָּבָר כִּי אִם גְּלוּה סוּדוֹ אֵל עַבְדֵי הַנְּבִיאִים: אֵלִיה שְׂאֵג
כִּי לֹא יִירָא יי אֱלֹדִים דָּבָר כִּי לֹא יִנְבֵּא: וְאֲשִׁים דָּבָרִי בְּפִי
וּבְצֵל יָדֵי כְּסִיתִיךָ לְנַפְוֵעַ שְׁמַיִם וְלִיסוּד אֶרֶץ וְלֹא אֶמַר לְצִוּוֹן
עִמִּי אַתָּה:

וְתַתְּפִלָּל חֲנָה וְהִאֲמַר עַלְיָ לְבִי בְּי רָמָה כְּרַנִּי בְּי
רָחֵב פִּי עַל אֲדִיבִי כִי שְׂמַחְתִּי בִישׁוּעָתְךָ
אֵינְךָ קָרוֹשׁ פִּי כִי אֵינְךָ בְּלִתִּי וְאֵינְךָ צוּר כִּי אֵלֵי יִנְוֵה: אֵל
תִּרְפוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא עִתְק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דְּעוֹתֵי
וְלֹא נִתְכַנְּנוּ עַל יְלֹוֹת: קִישָׁת גְּבָרִים חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אֲזָרוּ
שִׁבְעִים בְּלַחֵם נִשְׁפְּרוּ וְרַעֲבִים חִדְּלוּ עַד עִקְרָה יִלְדָה
שִׁבְעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמֹלְדָה: יי מִסִּית וּמַחִיָּה מוֹרִיד
שְׂמֹל וְיַעֲלֵי: מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשִּׁפּוּל אֶתְךָ מְרוֹמָם:
מִקִּים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשִׁפּוֹת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם
נְדִיבִים וְכִסָּא כְבוֹד וְנַחִילָם כִּי לֵי מִצְקֵי אֶרֶץ וְיִשִׁית

מלים תכסך בכרי מדין ושיפה כלם חשיבא יבאו זקב
לבונה ישאו ותהרות ייבישרו: כל צאן קדר יקבצו לק
אלי נביות ישראל: ועל רצון מנחה וביית תפארת

אמר

ישיבה

אמר יי השמים נבאי והארץ הים דגלי א יזה בית
אשר תבנו לי ויא יזה מקום מניחתי: ואת כל אלה יי
עשתה ויהי כל אלה נאם יי ואל יזה אפיט א יעני ונכה
וזה ותרד על דברי: שוחש השוי מסה א יש ויבם השיה עוף
פלב מעלה מנחה דם חוד מוסר לבנה מברק און גם המה
פחרו בדרמיהם ובשקיהם נפשים תפצהו גם אני אבהו
בתעלוליהם וכגורתם אבה אלהם יעל קראתו ואל יענה דמיה
אל שמיני ויעשו רעו בעיני ונאמר לא תפעה בחרת: ושמע
יה יי תהרדו אל וברו אמרו אחיהם שנאמרו מנדיהם לא
שמע יכבד יי ונראה בשמחתכם והם יבשו: וקול שאון מעיר
קול מהיכל קול יי משלם גמול לאויביו: בפרם תחיר ילדה
פרם יבוא חבל לה והמליטה זרה: מי שמע פונת מי ראה
אמר הויחל לארץ ביום אחד אמ יולד גוי פעם אחת פי חנה
ם ילדה עיון את בניה: ונאמר ואל אולד יאמר יי
ום אמי המולד ועצמי אמר אלא יי: שומח את ירושלים

ישעיה נ"ו

כֹּה אָמַר יְיָ שִׁמְרוּ סִשְׁפָּט וְעִשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוֹבָה
יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצְדָקָתִי לְהַגְלוֹת: אֲשֶׁר־יִצְוֶה יְעֲשֶׂה
וְאֵת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שׁוֹמֵר שִׁבְתָּ מִחֲלָלוֹ וְשׁוֹמֵר יְדֵי
מַעֲשֵׂוֹת כֹּל רָע: וְאֵל יֹאמַר בֶּן הַנֶּבֶךְ הַגְּלוּהָ אֵל יְיָ לֵאמֹר
הַבְדֵּל יְבִדִּילֵנִי יְיָ מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל יֹאמַר הַסְרִים הֵן אֲנִי עֵץ
וְבִשׁוּפֵי כֹה אֵמַר יְיָ לְסִרְיֻסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת שִׁבְתוֹתַי וְנִחַח
בְּאֲשֶׁר הִפְצֵתִי וּמְחַזְּקִים בְּבִרְיֹתִי: וּנְתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּנְחַמֵם
יְיָ וְיֵשֶׁט טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתֵן לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּזֵב
וּבְנֵי הַנֶּבֶךְ הַגְּלוּיִם עַל יְיָ לְשִׁרְתוֹ וּלְאֵהָבָה אֶת שֵׁם יְיָ לְהַיּוֹת
לוֹ לְעֹבְדִים כֹּל שׁוֹמֵר שִׁבְתָּ מִחֲלָלוֹ וּמְחַזְּקִים בְּבִרְיֹתַי יִוָּהְבִיאוּ
אֶל הַר קְדִישִׁי וְשִׁמְחֹתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם
לְרִצּוֹן עַל מִזְבְּחֵי בְּיַתֵּי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכֹל הָעַמִּים:

ישעיה נ"ז

בְּרַחֲמֵי אֲזוּרֵי כִּי בָּא אֲזוּרְךָ וְכָבוֹד יְיָ עָלֶיךָ זָרַח: כִּי הִנֵּה הַחֲשָׁךְ
יִבְסֶה אֶרֶץ וְעַרְפֹּל לְאֻמִּים וְעָלֶיךָ יִזְרַח יְיָ וְכָבוֹדוֹ
עָלֶיךָ יִרְאֶה: וְהִלְכוּ גוֹיִם לְאֲזוּרְךָ וּמִלְכִים לִנְגַה וְרַחֲקָ: שִׂאֵי
סָבִיב עֵינֶיךָ וִירְאֵי פֶלֶם נִקְבְּצוּ בָּאוּ לָךְ פְּנִיךָ מִרְחוֹק יִבְאוּ
וּבְנֵיהֶם עַל צַד תִּאֲמָנָה: אֲנִי תִרְאֵי וְנִהְרַת וּפָחַד וְרַחֲב
לְבָבְךָ כִּי יִהְפֹּף עָלֶיךָ הַמִּזֵּן יִם חֵיל גוֹיִם יִבְאוּ לָךְ: שׁוֹפְעֹת

בן יעמד ורעבם ושימכם ויהיה מידו חדיש בחדשו ומדי
עבת בשיבתו יבוא כל בעור להשתחוות לפני אמר יי ויצאו
לאו בפגרי האנשים הפשעים כי תול עתם לא תמות
אשם לא תכפה והנ הרמון לכל בעור : והיה וכו'

ירמיה

כה אמר יי נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור
לילה רגע הם ויהמו גליו יי עבאות שמו: אם ימטו
החקים האלה מלפני נאם יי גם ירע ייבאל ישיבתו כוונת
זו לפני כל הימים: כה אמר יי אם ימרו ימים מלמעלה
והקרו מוכדי ארץ למטה גם אני אחמם בכר ירע ישי
אל כל אשר עשו צאתם יי: הנה ימים באים נאם יי ונבנתה
העיר ליי כוכב גדל הנבאל עד שער הפנה: ויצא עוד בן המדה
גדו על גבעת גרב ונסב געתה: וכל העמק הפגרים והדשן
כל השדמות עד נחל מדרחן עד פנת שער הסוסים מזרחה
קדש ליי לא ינתש ולא יהרס עוד לעולם:

הנשיע

יאמר יי אלי עוד לך אהב אשה אהבת רע וכונאפת
באהבת יי את בני ישראל והם פנים אל אלדים
אחרים ואהבי אשישי ענבים: ואכרה ליי בחכושיה עשור כסף
ואמר שיעורים ולתך שיעורים: ואמר אליה ימים רבים תשבי

וגילו בה כל אהביה שישו אנה מישו כל המתאבלים
עליה: למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען בתכונ
והתענותם מניז פבורה: פי פה אכור יי הנני נטה אליה פנה
שילום וכנחל שוטף פבור גרים וינקתם על צד תנשאו ועל
ברכים תשיעשיעו: פאיש אשר אמר תנחמונו פן אנכי אנחמו
ובירושלים הנחמו: וראיתם ושיש לבכם ועצמותיכם כדשא
תפרחנה ונודעה יד יי את עבדיו ויעם את אויביו: כי הנה יי
באש יבוא וכסופה מרפבתיו להשיב בחמה אפו וגערוהו
בלהבי אש: פי באש יי נשפטי ובחרבו את כל בשר ורבו הלל
יי: המתקדשים והמטהרים אל הגנות אחר אחת בתוך אכלי
בשר החזיר והשקץ והעבד יחדו יספו נאם יי ואנכי קשי
וי השבותיהם נאה לקבץ את כל הגוים והלשונות ונאו
וראו את בבורי: ושמת בהם אות ושלחתי מהם פליטים
הגוים רשיש פול ורוד משכי קצת תיבול ויזק האים הרחוקים
אשר לא יסעו את שמעי ולא ראוי את פבורי והגידו את
בורי בתי: ויהיו את כל אשכם סכל הגוים מנהג לוי וסו
הגוים ויהיו נפלים ונפלים ונפלים על הר קדש יושבי
אמר יי אשר יאז יאז לא יאז את השנה בכל שנה בית
יוגם מהב אשה וכתנים לרבים אמר יי: פי באש אשר השמים
הגוים והארץ והחמה אשר אני עשה עומדי לפני נאם יי

בְּמוֹטוֹ רֹאשׁ פְּרָזוֹ יִכְעֶרֶוּ לְהַפְיֵצְנִי עַל־צַתָּם כְּמוֹ לֶאֱכֹל
 עֲנִי בְּמוֹסְתֵר דְּדִכְתָּ בַיָּם סוֹסִיף חֶסֶד מִיּוֹם רַבִּים יִשְׁמַעְתִּי וְתִרְגֹּז
 בְּשֵׁנִי לִקְוֹל צִלְלִי שִׁפְתֵי יְבוּא רִקֵּב בְּעַצְמוֹ וְתַחֲתֵי אֲרֻגֵי אֲשֶׁר
 אֲנוּחַ לַיּוֹם צָרָה לְהַעֲלוֹת לְעַם יִתְרַנּוּ: כִּי תֵאֱמַנָה לֹא תִפְרַח וְאִיךְ
 בּוֹר בַּגִּפְנִים כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה זֵית וְשִׁדְמוֹת לֹא עֲשֵׂה אֲכַל גִּזְרֹ—
 וּמִסְכְּלָה צֹאן וְאִיךְ בַּקֶּד בְּרַפְתִּים: וְאֲנִי בִי אֶעֱלֶזָה אֲגִידָה בְּאֵלֵי
 שְׁעֵי: אֱלֹדִים יִיחֹלֵי וַיִּשִׁים רַגְלֵי כְּאֵלוֹת וַיַּעַל בְּמוֹתֵי יְדֵי: —
 לְכוֹנְצָה בְּנִגְיָנוֹתֵי: :

מִלְאָכִי ג

הֲנִנִי יִשְׁלַח מִלְאָכִי וּפְנֵה דִקֵּךְ לִפְנֵי וּפְתָאוֹב יְבוּא אֶל הַיְקוֹל
 הָאֲדוּזָן אֲשֶׁר אַתֶּם מִבְּקָשִׁים וּמִלְאָךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר
 אַתֶּם חֹפְצִים הֵנָּה בַּאֲמֹר יִי עֲצָמוֹת: וְכִי מִבְּרִיד אֶת יוֹם
 בּוֹאוֹ וְכִי הַעֲמִיד בְּהִרְאוֹתוֹ כִּי הוּא כְּאֵשׁ מִצְרָקָה וּכְבִרִית מִנְּפִלִי:
 וְשֵׁב מִצְרָקָה וּמִטְהַר בְּסָף וּפְתַח אֶת בְּנֵי לֵוִי וְזַבְּקֵךְ אַתֶּם כְּזֹהֵב
 בְּבִסָּף וְהָיוּ לִי מְגִישֵׁי מִנְחָה בְּצִדְקָה: וְעֲרַבְהָ לִי מִנְחַת יְהוּדָה
 בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קִדְמוֹנוֹת: :

עוֹד שֵׁם

וְדַחֲתָה לָכֶם יִרְאֵי שְׂמוֹ שְׂמוֹשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפוֹה וַיֵּצֵאתָ
 וּפְעִיתָם כְּעַגְלֵי מִרְבֵּק: וְעַסְמַתֶּם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ
 תִפְרַח תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אֲמֹר יִי

לֹא תִזְנֶה וְלֹא תִהְיֶה לְאִישׁ וְגַם אֲנִי אֶלְיָךְ כִּי יָסוּס רַב
יָשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִיךְ מֶלֶךְ וְאִיךְ שֵׁל וְאִיךְ זָבַח וְאִיךְ מִצְבּוֹת
וְאִיךְ אֶפְסוֹד וְתַרְפִּים: אַחֲרַי יָשׁוּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְקִשׁוּ אֶת
אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דָּוִד מֶלֶכָם וּפְחָדוֹ אֵל יִי אֵל טוֹבוֹ בְּאַחֲרֵי הַיָּמִים

חֲבֻקִּים ג

יָיָ בְּהִיכַל קָדְשׁוֹ הִם מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ: תְּפִלָּה לְחֲבֻקִּים הַגָּ
עַל שְׁנֵינֹת יְיָ שְׂמוֹעַתִּי שִׁמְעֵךְ יִרְאֵתִי יִי פִעֲלֵךְ בְּקִרְבִּי שְׁנֵי
חִייוֹ בְּקִרְבִּי שְׁנַיִם תּוֹדִיעַ בְּלִגְוֵי רַחֵם תִּזְכּוֹר: אֲרוּחַ מִתּוֹבָה
יָבוֹא וּקְדוֹשׁ מִהַר פִּאֲרָן סָלָה פָּכָה שְׁמַיִם הוֹדוּ וְתִהְלְתוּ מִן
הָאָרֶץ: וּבָנָה פְּאֹר תִּהְיֶה קַרְנֵיב מִיְדוּלוֹ וְשֵׁם הַבְּיוֹן עֲזוֹ
לִפְנֵי יֵלֶךְ דָּבָר וַיֵּצֵא רִשְׁקָה לְרַגְלָיו: עֲמֹד וַיִּסְבֹּד אֶרֶץ רַבָּה
וַיִּתֵּר גּוֹיִם וַתִּפְּעֻצוּ הַרְרֵי עֵד שִׁיחַ גְּבֻעוֹת עוֹלָם הַלֵּיכוֹת עַל
לוֹ: תִּסַּח אֹיֵךְ רֵאִיתִי אֱהֹלֵי כֹשֶׁן יִרְגְּזוּן יִרְשֵׁת אֶרֶץ מִדְּ
הַבְּנֵהדִים חֲכֵה יִי אִם בְּנֵהדִים אֶפְדָּ אִם בֵּיב עֲבַדְתֵּךְ כִּי תִרְבֶּה
עַל סוֹסֶיךָ סִרְפַּבְתִּיךָ וַיִּשְׁוֹעָה: עֲרִיחַ תַעֲזוֹר בְּשִׁתְּךָ שִׁבְעוֹת כִּי
אָמַר סָלָה בְּהַרְוֹת תִּבְעַק אֶרֶץ: אֲרֹךְ יַחֲלוּ הַרִים: וְגַם מִן
עֵבֶר נָתַן תְּהוֹם בְּקוֹלוֹ רוֹם יִדְהוּ נִשְׂאָ: שְׂמֵשׁ יִרַח עֲמֹד זָבַח
לְאֹר חִי צִיד וְהַלְכוּ לִנְגָה בְּרַק הַנִּיתְךָ: בּוֹעֵם תִּצְעַד אֶרֶץ
בְּאֵף כְּרוֹשׁ גּוֹיִם: יֵצֵאת לִישִׁעַ עֲמֹךְ לִישִׁעַ אֶת מִשִּׁירָה
מִחַצְוֵת רֵאֵשׁ סְבִית רִשִׁעַ עֲרוֹת יָסוֹד יֵצֵר צוֹאֵר סָלָה: וּבְקִ

פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבה: מכותים ידקי
 ממותים מהלך חלקם בחיים וצפונה במלא בטנם ישבעו
 בנים והניחו יתנם לעלליהם: אני בצדק אחזה פניך
 אשובעה בהקוץ תמונתך:

שם סי' יח

למנצח

לעבד יי לדוד אשר דבר ליי את דברי
 השירה הזאת ביום העיר יי אותו מקר
 כל איביו ומיד שאמר: ויאמר אלהי חזקי יי כלעי
 ומצודתי יתפלגי אלי צודי אחסה בי סוגי וקרן ישעי
 משגבי: מהלל אקרא יי זמן איבי אדשיע: אפפוני חבלי
 מות ונחלי בליעל יבעתוני: חבלי ימאול סבבוני קדמוני
 מוקשי מות: בצר לי אקרא יי ואל אלהי אשוע ושימע
 מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבא באנניו: ותגעש ותרעש
 הארץ ומוסדי הרים ירבו ויתגעשו כיחרה לו: עלרה
 עשין באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממני: ויש
 שמים וירד וערפל תחת רגליו: וירפב ער כרוב ויעק
 וידא ער כנפי רוח: וישת חשיך כתריו סביבותיו ספרתי
 השיכת מים עבי שחקים: מננה עבד עביו עברו ברד
 וגחלי אש: וירעם בשמים יי ועליון יתג קלו ברד וגחור
 אש: וישלה חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם: ויראו אפניו

שבת יזכרו תורת משיח עבדי אשר צוית אותי בזה
על פי שא לא חקים ומשפטים הנה אנה שלח לכם את
אלה הנביאים לפני פני ה' הגדול והנורא והשם לה
על פניו ולא רחם על אבותם פי אלה ויהיה את הארץ
לכם והנה אנה וכו' ואלה הן שמות קדושי ישראל

כתובים

ואני ברוב חסדי אנוח בתיק אשתחווה אל הייזל בקדשך בדר
יחה ובהי צדק ובפיהו אל יי

תהלים שם ס' יג

תפלה לדוד שמעה י צדק הקשיבה רנה האזינה תפ
בלא שפתי סרמה: מלפניך משפטי יצא עיני
תחזינה מישאים: בחנות לבי פקדת לילה צרפתני כל תבו
זכותי בל יעבר פי: לפעלות ארם בידך שפתך אני שמע
ארחות פריץ: תמוך אשרי במעגלתך בל נמושו פעמי: אנה
קראתיך פי תענני אל הט אנה לי שמע אמרתי: הפור
חסדיך בור שיע חוסים סבתקן מסים בימינה: שמרני סאי
בת עין בעל פנפיק תסתירני: מפני רשעים זו יידיני איה
בנפש יקיפו עלי: חרבמו סגרו פיומו דברו בגאות: אשור
עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנפשות בארץ: דכינו פאריר
יכסוף לטרורף וככפיר ישב בססתרים: בקומה יי קדמר

יִשׁוּעוּ וְאִיךָ מוֹשִׁיעַ עַל יְיָ וְלֹא עָנָם: וְאִשְׁחַקְכֶם כַּעֲפָר עַל פְּנֵי
 רֹחַ כְּפִי יִטְ הַצּוֹת אֲרִיִּקְם: תִּפְלֹטֵנִי מֵרִיבֵי עִם תְּשִׁימֵנִי לְרֵאשִׁי
 גֹּוִים עִם לֹא יִדְעֵתִי יַעֲבֹדוּנִי: לִשְׁמֵעַ אֲזִיךְ וְשִׁמְעוּ לִי בְנֵי נֶכֶד
 יִכַּחֲשׂוּ לִי: בְנֵי נֶכֶד יִבְלוּ וַיִּחַגְרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם: חַי יְיָ וְבָרוּךְ
 צִוְרֵי וַיְחַסֵּם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגִּבּוֹר נִבְמֹוֹת לִי וַיְדַבֵּר עִמָּי
 תַּחְתִּי: מִפְּלִטֵי כְּאִיִּבֵי אֶף מִן כְּכִמִּי תִרְוַמֵּנִי מֵאִישׁ חֲמוֹס
 הַצִּילֵנִי: עַל כֵּן אֲוֹדָךְ בַּגִּוִּים יְיָ וְלֹא שִׁמְךָ אֲזַמְּרָה: מִגִּדְלֵי יִשׁוּעוֹת
 מִלְּבוֹ וְעִשְׂתָּה חֶסֶד לְמוֹשִׁיעֵיךָ לְדוֹד וְלִרְעוּ עַד עֲוֹנֶיךָ
 שֵׁם סִי פִי

מוֹזְמֹוֹר לְדוֹד יְיָ מִי יִגְדֹל בְּאֵהֶלְךָ מִי יִשְׁכּוֹן בְּהַר קֹדְשֶׁךָ:
 הֶלֶךְ תַּמִּים וּפְעַל צְדָק וּדְבַר אֱמוּנָה בְּלִבּוֹ:
 לֹא רָגַל עַל לִשְׁנוֹ לֹא עָשְׂתָה לִרְעוּ רָעָה וְחֲרָפָה לֹא נָשְׂאת
 עַל קִרְבּוֹ: גִּבּוֹהַּ בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֵת יְרֵאֵי יְיָ יִכְבֵּד נִשְׁבַּע
 לְהִרְעוּ וְלֹא יִסּוּר: כִּסְפוֹ לֹא נָתַן בַּנֶּשֶׁךְ וְשָׁחַד עַל נַקִּי
 לֹא לָקַח עָשְׂתָה אֱלֹהֵי לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם:
 שֵׁם סִי ב

לְמִנְצִיחַ מוֹזְמֹוֹר לְדוֹד: יַעֲנֶךָ יְיָ בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שׁוֹב
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁרַח עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁוֹ וּמוֹצִיֹן
 יִסְעָדְךָ: יִזְכֵּר כִּי מִנְחַתֶּיךָ וְעֹזֶרְתֶּךָ יִדְעֵנָה סֶלָה: יִתֵּן לָךְ
 וּכְלֵי־צִדְקָתְךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְרָא: בְּרַבְּנָהּ בִּישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ
 נִדְגַל

מים ויגלו: כוֹסֵדוֹת תֵּבֵל מִגְעַרְתֶּךָ יי מְנַשְׁיֹמֹת רוּחַ אֲפִי
יִשְׁלַח מִכּוֹרוֹם יִקְחֵנִי וּמִשֵּׁנִי מִמַּיִם רַבִּימֵי יִצִּילֵנִי מֵאִיִּב
עַז וּמִשֵּׁנָאִי כִּי אֶמְצֵא מִמֵּנִי יִקְדְּמוּנִי בַיּוֹם אִידֵי וַיְהִי יי
לְמוֹשִׁיעַן לִי: וַיִּזְצִי אֲנִי לְמִרְחֵב יַחַרְצֵנִי כִּי הִפֵּץ בִּי: יִגְמֹלֵנִי
יי כְּצֹדֵקִי כְּבוֹד יְדֵי יֵשׁוּב לִי: כִּי שָׁמַרְתִּי דְרֹכֵי יי וְלֹא נָשׂוּ
מֵאֲלֹהֵי יִבִּי כֹל מוֹשַׁפְעִיו לִנְגְדִי וְהִקְתִּיר לֹא אֶחָד מֵנִי
וַאֲהִי תָמִיד עִמּוֹ וְאִשְׁתַּבַּח מֵעוֹנֵי: וַיֵּשֶׁב יי לִי כְּצֹדֵק
כְּבוֹד יְדֵי לִנְגַד עֵינָיו: עִם הַמִּיד תִּתְחַסֵּד עִם גְּבֵר תִּמְיוֹן
תִּתְחַסֵּם: עִם גְּבֵר תִּתְבַּרֵּד וְעִם עֲקִישׁ תִּתְפַּתֵּל: כִּי אֲתָה עֵי
עֵינֵי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רַמּוֹת תִּשְׁפִּיר: כִּי אֲתָה תֵּאֵיר בִּירוֹ
אֲלֹהֵי יִצִּיָּה חֲשׁוֹכֵי: כִּי בֶּקֶר אֲרוּץ גְּדוּד וּבְאֲלֹהֵי אֲדֹנָיִךְ שׁוֹר:
הֵאֵל תָּמִיד דְּרָפוֹ אֲמַרְתִּי יי צְרוּפָה מִגֵּי הוּא לְכֹל הַחוֹסִים
בּוֹ: כִּי מִי אֲלוֹהַ סִבְלֵעֲדִי יי וּמִי צוּר יִזְלֹתִי אֲלֹהֵינִי: הֵאֵל
הַמֵּאֲזִרֵנִי חַיִּל וַיִּתֵּן תָּמִיד דְּרָכֵי: מִשׁוּוֹה רַגְלִי כְּאֵילֹהִים
וְעַל בְּמוֹתֵי וְעַמּוּדֵנִי: מִלְּכֹד יְדֵי לְמִלְחָמָה וּנְחֻתָה קָשִׁית
נְהַיֵּשֶׁה זְרוּעֹתַי: וְהִתֵּן לִי מִגֵּן יִשְׁעֶךָ וַיִּמְוֶנֶךָ תִּסְעֶרְנִי
וְעֲנֻתֶךָ בְּרַבִּי: תִּרְחִיב צַעְדֵי תַּחְתִּי וְלֹא מַעַדוֹ קָרְסֵלִי
אֲרֹדֶקֶ אֲוִיבִי וְאֲשִׁיגֵם וְלֹא אֲשׁוּב עַד פְּלוֹתָם: אֲחַהֲצֵב
וְלֹא יִכְלֹוּ כַּיּוֹם יִפְלוּ תַּהַת רַגְלִי: וְהִתְאֲזַרֵנִי חַיִּל לְמִרְחֵב
תְּכַרִּיעַ קָמִי תַּהַתִּי: וְאִיִּבִי נְתַתֵּת לִי עֲדָה וּמִשֵּׁנָאִי אֲצַבֵּ

לְשֵׁימָה נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה יִשְׂא בְדָכָה מֵאֵת יְיָ וְצַדִּיקָה
 מֵאֵלֶי יִשְׁעוּ זֶה דוֹר דּוֹר שִׁינּוּ מִבְּקִשֵׁי פְּנִיקָה יַעֲקֹב סִלְהָ:
 שִׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשִׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֶן מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עֲזוּז וְגִבּוֹר יְיָ נִשְׁבַּע
 מִלְחָמָה: שִׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְשִׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיִּבֶן
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד סִלְהָ:
 שֵׁם סִי לֵב

לְדָוִד מִשִּׁכִּיל אִשְׁרֵי נְשׁוּי פְּשִׁיעַ כְּכֹוֹי חֲטָאָה: אִשְׁרֵי אָדָם
 לֹא יִחַשֵׁב יְיָ לוֹ עֲוֹן וְאִיִן בְּרוּחֹו רְסוּיָה: כִּי הַחֲרַשְׁתִּי
 בְּלוֹ עֲצָמָי בְּשִׂאנְתִי כָּל הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי
 יִדְקֶה נְהַפֵּךְ לִשְׂדֵי בַחֲרַבְנִי כִּיִּץ סִלְהָ: חֲטָאָתִי אֹדִי עֲנֶה וְעֹנֵי לֹא
 כִּסִּיתִי אִמְרַתִי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי וְאֵתָה נְשִׂאָת עֲוֹן חֲטָאָתִי
 סִלְהָ: עַל זֵאת יִתְפַּלֵּל כָּל חַסִּיד אֱלֹהֵיךָ לַעֲת מוֹצֵא רַק לְשִׁטְף
 מַיִם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגְעֲזוּ: אֵתָה סִתֵּר לִי מוֹצֵר תִּצְרֵנִי רַפִּי פִּלְט
 תִּסּוּבְּבִנִי סִלְהָ אֲשַׁכִּילְךָ וְאֹרְךָ בְּדַרְךָ זֵי תִלְךָ אִי עֲצָה עָלֶיךָ
 עֲזִינִי: אֵל תְּהִי כִסֵּם כְּפֶרֶד אִיִן הַבִּיִן בְּכַתְּבֵי זֶרֶם עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרוֹב אֱלֹהֵי: רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרַשָּׁע וְהַבוֹטָה בֵּי הַסֵּד
 יִסּוּבְּבִנִי: שִׂמְחוּ בֵּי וְגִילוּ צְדִיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל רַב:
 שֵׁם סִי לֵד

בדגל ימלא יי כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יי משי
יענהו משימי קדשו בגבורות ישע ומינו: אלה ברכב ואלה
בסוסים ואנחנו בשם יי אך דינו נופיר: המה פרעו ונפלו ואנו
קמנו ונתעורר: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
שם סי' כ"א

לחנצח מוסור לדוד יי בעזק ישמח מלך ובישועתך
מה יגר מאד: האות לבו נתתה לו וארשית שפת
אל קנעת סלה: כי תקדמנו ברכות טוב פשיה לאלהינו
פיי: היים ייאל מסך נתתה לו ארץ ימים עולם יעד: גדות
בזדו בישועתך הוד והוד תשועה עליו כי תשיתנו ברכה
לעד תהיהו בשמחה את פניו: ה מלך ומה יי ומה יי
עליון בר ימוט: תמצא ידך לכל איביך ימינק תמצא שואיך
תשיתמו פתגור אש לעת פניך יי ואפי יבדע ותאמס
אש: פרימו מארץ תאבד וירעם חבני אדם: כי נפשו עליו
רעה חשבו מוסה בל יוכלו: כי תשיתמו שכם בסותתך
תכונן על פניהם: רומה יי בעזק נשירה ונזמרה גבורתך:
שם סי' כ"ב

לדוד מוסור ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא
על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר
יי ומי יקום במקום קדשיו: נקי כפים ובר לבו אשיר לא נפיל
לשונא

לִדְרוֹ בְּשִׁנּוֹתָי אֶת פְּעֻמּוֹ לִפְנֵי אֲבוּמִלְכָּה וְיִגְרֶשׁוּהוּ וְיִלְקֶהוּ
אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכֹל עֵת הַמְּכִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי יְבִי
תְּהִלָּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲבוּרִים וְיִשְׁמְחוּ: גִּדְלוּ לִי אֶתִי וְנִחְוֶמְנִי
שְׁמוֹ יִחַד יְיָ: דְרִישׁוּ אֶת יְיָ וְעֲנֵנִי וּמִכָּל מַגְדֵּלִי הַצִּילֵנִי:
הַפִּיטוּ אֱלֹהֵי וְנִהְרִי וּפְנִיָהם אֵל יִחְפְּרוּ: זֶה עָנִי כָרַג וְיִי שְׁמוֹ
וּמִכָּל צְרוּתָיו הוֹשִׁיעֵנו חוֹנֵה מִרְאָךְ יְיָ סָבִיב לִיל אִיוֹ וְיִחְוֶעַ
טַעֲמוֹ וְאִיוֹ פִּי טִיב יְיָ אִשְׁרֵי הַגִּבּוֹר יִחְסֶה בְּוִירָאוֹ אֶת יְיָ קִדְשֵׁנוּ
בִּי אִיךְ מַחְסוֹר לִירְאוֹ: כִּפְיִים רָשָׁו וְרַעְהוּ וְדַרְשֵׁנוּ יְיָ לִי
אֲחַדוּ מִלְּטוֹב: לָבוֹ בְּנֵי שִׁמְעוּ לִי וּרְאוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: מִי
הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים אֱהִב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב: נִצֵּר לְשׁוֹנֵךְ
מִרַע וְיִשְׁפְּתִיךְ מִדָּבָר מַרְמָה: סוּר מִרַע וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלֹחַ
וְרַדְפֵהוּ: עֵינַי יְיָ אֵל צְדִיקִים וְאֲזִינוּ אֵל שׁוֹעֲתִים: פְּנֵי יְיָ בַעֲוֹנֵי
רַע לְהַבְרִית מֵאֶרֶץ זָכָר: צַעֲקוּ וְיִי שְׁמַע מִכָּל צְרוּתֵם
הַצִּילֵם: קְרוֹב יְיָ לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת דַּכְאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת
רַעוֹת צְדִיק וּמִכָּלֵם יִצְלָנוּ יְיָ שִׁמְרֵהוּ עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה
לֹא נִשְׁבְּרָה: תְּמִלֵּת רָשָׁע רַעַה וְשִׁנְאֵי צְדִיק יִאֲשִׁימוּ: פְּדֵה
יְיָ נַפְשׁ עַבְדֵּיךָ וְלֹא יִאֲשִׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:
שִׁם סִי מִי

לְמַנְצֵת בְּנֵינֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֲרָדִים יִחַנְנֵנוּ וְיִבְרַכְנוּ
יֵאֵר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָבָה
בְּכָל

לשילוח

אלים משפטיך למלך תן וצדקתך לבן מלך

ידן עמך בצדק ועניך במשפט וישאו קולם

שלום לעם וגבורה בצדקתך וישפט עמי עם וישוע לבני

אביו וידעו עושיך ייאלצו עם שמש ולפני ירח דור דורם

ידן משפטיך לא יגורוהו ירידו ארצי פרח בימי צדק

דורו כדורו יעלה כדורו יעלה כדורו יעלה כדורו

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

אשר יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי יעלה ארצי

בן מלך
ש

בצלמון יהוה אלדים הר בשן הר גבננים הר בשן: למה תרצדון
הרים גבננים הקר חמר אלדים לישנהו אק יו ישפן רבצה
רוב אלדים רבותים אלפי שנה יום סני פקדשי: עלית
למרום שבית שבי לקחת סתנות נארה ואק סולרים לשפון
יה אלדים: פרוה יו יום יום יעמס ליהוה יסועתנו סלה
האל לנו אל למושעות ולאלדים י לכות תוצאות: אק
אלדים י מחץ ראשי אביו קרנד שער מתהלך באשם
אלדים י משיך אשיה אשיה מספרות יום: למען תסת
רצה בדם לישון בלתיק מאיבים סתהו: נא הליכותיך אדם
הריכות אל מלכי נקדשי: קדמו שרים אחר נגנים בתוך על
תופפות: במקהלות ברו אלדים י מסקור ישראל: שם בנים
צעיר רדם שרי יהודה רגמרב שרי זבלין שרי נפתלי: צוה
אלדיך עמך עונה אלדים יו פעלת לנו: סתהו כלה של ירושלים
רף יובילי מלכים ישי: גער חות קנה עדת אפירים בעגלי עמו
מתרפט ברצי כסף ביר עמים בקרבות יחפצו: יאתיו חשבוני
מי כערים כוש תריץ ידיו לאלדים: ימאלכות הארץ שירי
אלדים: פרוה סלה לרוב בשמי שמי קדם הן יתן בקרלו
קול עי: תנו עי לאלדים על ישרא נאותו ועונו בשחקיבו:
נא אלדים מסקור אל ישראל לישא נא עי ות עצמות
רעם חורן אלדים:

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines, filling most of the page. The ink is dark, and the script is dense and somewhat difficult to decipher due to its cursive nature and the high contrast of the scan.

Handwritten text, possibly a section header or a specific line of text, centered on the page.

Handwritten text, possibly a section header or a specific line of text, centered on the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a medieval manuscript. This section is located at the bottom of the page and consists of approximately 4 horizontal lines of text.

גם יחד: פְּשִׁמָּן הַטִּיב עַל הָרֹאשׁ יָרֵד עַל הַזִּקְן וְזָקֵן אֶהְרֹס
שִׁירָד עַל פִּי כִדְוֹתָיו: כִּטֵּר הַדְּמֹן שִׁירָד עַל הַדֵּי צִיּוֹת:
שֵׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה הַזֶּה עַד הָעוֹלָם יְיָ

שֵׁם סִי קַמְחָה

הַלְלוּ יְיָ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַמְרוֹמָיוּם הַלְלוּהוּ
כָּל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאוֹת הַלְלוּהוּ שְׂמֵשׁ יוֹמָם
הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אֵיל הַלְלוּהוּ שֵׁמוֹ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר
עַל הַשָּׁמַיִם יִהְיוּ אֶת שֵׁם יְיָ הוּא צִוָּה וַיְבָרֵךְ אֶת יְעֻצְמוֹתָם
לְעַד לְעוֹלָם חֶק נִתַּן וְלֹא יִעָבֹר הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ
תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת אֲשֶׁר יִבְרָא שִׁירָד וְקוֹסִינֵי יוֹם מֵעַד
צִוָּה דְּבָרוֹ: הַהַרִים וְכָל גְּבוּעוֹת עַץ פָּרוֹ וְכָל אֲרָצוֹת הַשָּׁמַיִם
וְכָל בְּהֵמַת רֶמֶשׂ וְעִפּוֹל וְשָׂרָף: מַלְאָכָיו וְכָל לְאֻמֵּי
שָׁרִים וְכָל שִׁפְשֵׁי אֲרָץ: חַיִּים וְגַם בַּתְּלוּת אֲרָצוֹת
עִם נְעֻרִים יִהְיוּ אֶת שֵׁם יְיָ נִשְׁעָב שֵׁמוֹ לְהַלְלוֹהוּ
עַל אֲרָץ וְשָׁמַיִם: יוֹדֵם קָדוֹן עֲמוֹת הַקְּדוֹת לְכָל הַסִּידוֹת
לְבַיִת יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְלוּ יְיָ:

שֵׁם סִי קַמְחָה

הַלְלוּ יְיָ שִׁירָד לֵי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתוּ בְּקִהַל חֲסִידוֹ יְיָ
יִשְׂכַּח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂייתוֹ בְּעֲצִיבוֹתָיו וְגִילוֹ בַמַּלְאָכָיו
הַלְלוּ אֶת שֵׁמוֹ בְּמַחֲזֵל בְּתוֹף וְכִבּוֹד וְיִסְרָד לְהוֹפִי חוֹפֵה

והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים

שם שם

והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים

שם שם

והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים

שם שם

והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים
והוא יתן לנו חסד ורחמים

אל

תַּשְׁמַנִּי גַם עַד זִקְנָה
רִיחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי נָא
מִצֹּה וְדַת לְשִׁמּוֹר בְּכָל עֲוֹנֹתַי
אֲנִי בִצְעַת רְצוֹן עֲנֵנִי אֵל

הודו וכו'

ב

יְהִי לִי לְטוֹב נִמְשָׁל
מִתּוֹ בְּכֹתֶה וְיִזְהַר עַל־יְהוָה
מִדָּוָה וְעֲוֹנֹתַי אֲשֶׁר נִכְשִׁיתִי
יִתְּנֵנִי שׁוֹמֵר עֲמֵךְ בְּבֹרַח נִימָלֵךְ

הודו וכו'

ג

אל

הֲלֹכְתָה אֵל הַתְּפִארוֹת
יִזְהַר כְּמוֹ חֶסֶד מִלֵּךְ בְּרַחֲמֵי
יְהוָה אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ

הודו וכו'

ד

בתי

תִּתְּנֵנִי אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
תִּתְּנֵנִי אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
תִּתְּנֵנִי אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ
תִּתְּנֵנִי אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ אֵלֵינוּ

הודו וכו'

אל

ג

פֶּרֶשׁוֹ מִסֵּף הַטִּיאוֹתֵיכֶם
הַבְּדֵל מֵאֵד מֵעַל אֱלֹדֵיכֶם
שׁוּבוּ וְהַתְּוֹדוּ מִשׁוֹבֵתְכֶם
יָדְבָה סֵלִיחַתְכֶם בְּחֶסֶד אֵל

א

ד

יַעֲלֶה הַר אֵל מִקּוֹם קִדְשׁוֹ
נִכְנֵן וַיְבַד לִבָּב הָחַי נִפְשׁוֹ
עַל אֲוִיבֵי יְרוּסָם בְּעֹז רֵאשׁוֹ
יָגֵה שִׁבְיֹב אֲשׁוֹ כְּאֹר יֵהָר

ב

ה

יִפְשׁוּב לְבַעֲרוֹן אֲסִיר תִּקְוָה
הוֹרֵךְ לְאֹר תוֹרָה וְנֵר מִצְוָה
יִדְסִיף שִׁמּוֹת חַיִּים וְרוֹב חַדְוָה
וְשִׁמְחָה וַיִּגִּיל לֵב מִבְּקִשֵׁי אֵל

ג

ו

נֵא בְּחַדְשֵׁי זֶה לְפִיּוֹב הַבַּמֶּה
חֲדָשׁ בְּרִצּוֹן טוֹב וּבְבִדְבָה
גִּידָה וְרִצְנָה צְהִלָה לְבָה
עִישׁוֹן וְרוֹב שִׁמְחָה בְּיִשְׂרָאֵל

ד

הוֹדוּ וְנִבְו

הוֹדוּ וְנִבְו

הוֹדוּ וְנִבְו

הוֹדוּ וְנִבְו

יָגֵל

אֵשֶׁת

תִּפְלְתִי לְאֵל עֲלִיּוֹן

אֵל עֶמֶק צוּרֵי תִנָּה פְּדִיּוֹן

מִהַר בְּנֵה בַר צוּנְךָ צִיּוֹן

נְסִים וּנְפִלְאוֹת עֲשׂוֹת הוֹאֵל

הודו וכו'

יב

יְהוָה

יֵי יַעֲקֹב עֲבֹד

וְיֵשֶׁע עִם בְּרוּךְ הַסֵּדוּ

יְרוּם וְיִתְנַשֵּׂא כְבוֹד הוֹדוֹ

חֵישִׁי וְעַמּוּד יִנּוֹץ וּמִיֹּכְאֵל

הודו וכו'

ובקריש

וְנִחַח וְאִמְרוּ מִזְמוֹר שֶׁל יוֹם שַׁלְאֲחֵי

מִשִּׁנָּה: מִסֵּכֶת רֵאשִׁי הַשָּׁנָה פֶּרֶק א'

אֶרְבָּעָה רֵאשִׁי שָׁנִים הֵם בְּאֶחָד בְּנוֹסֵף רֵאשִׁי

הַשָּׁנָה לְמֹלְכִים וּלְרֹגְלִים בְּאֶחָד

בְּאֵלּוּל רֵאשִׁי הַשָּׁנָה לְמַעֲשֵׂר בְּהֵמָה רִבִּי אֶלְיָעֵזֶר

רִבִּי שִׁמְעוֹן אֹמְרִים בְּאֶחָד בְּתִשְׂרִי בְּאֶחָד בְּתִשְׂרִי

רֵאשִׁי הַשָּׁנָה לְשָׁנִים וּלְשִׁמְיִטָּה וְלִזְבוּלוֹת לְנִטְיָעָה וְלִזְבוּ

בְּאֶחָד בְּשִׁבְטֵי רֵאשִׁי הַשָּׁנָה לְאֵיזֶן כְּדַבְּרֵי בֵּית שִׁמְעָה

בֵּית הַלֵּל אֹמְרִים בְּחֻמְשָׁה עֶשְׂרֵי בּוֹ: בְּאֶרְבָּעָה פְּרֵי

הָעוֹלָם נִידוּן בְּפֶסַח עַל הַתְּבוּאָה בְּעֶצְרַת עַל פִּירוּד

האיל

רבן גמליאל צריבין אנו לדרן אחר כל בית דין יבית
 דין שעמד מימות משה ועד עכשיו שנאמר ויעל משה
 ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל ולמה לא
 נתפרשו שמותן של זקנים אלא ללמד שכל שלשה
 ושלשה שעמדו בית דין על ישראל הרי הוא כבירת
 דינו של משה נטל מקלו ומעוהתיו בידו והלך ליבנה אצו
 רבן גמליאל ביום שחל יום הכפורים להיות בחשבוננו עמד
 רבן גמליאל ונשקר על ראשו אמר לו בוא בשלום רבי
 ותלמידי רבי בחכמה ותלמידי שקבלת את דברי
 ויאמרו פרק אחד ממסכת אבות של יוסף

גמרא

והיא בפ' אלו טרפות אבל הוא נכתב במסכת שבועות

בר ששי פרק א

רבי שמעון בן פוי רמי כתיב ויעש אלדים את שני המאורות
 הגדולים וכתוב את המאור הקטון אמרה ירח לפני
 הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אפשר לפני מלכים
 השתמשו בקטר אחר אמר ליה הקדוש ברוך הוא לכי ומעשי
 נאמר אמר לפני רבוננו של עולם מפני שאמרתי לך דבר
 גזון אכעט את עמי? אמר לה לך ומשול ביום ובלילה
 יא רבוננו אשתא דשרגא במיהרמא מאי מהנימא אמר לה לך ומעט

בך ישראל ימים ושנים לדוריה נמו לא סגיא דלא
מנו פיה דכתיב והיו לאתות ולמועדים ולימים ושנים
אמר ליה צדיקים יקראו על שמך יעקב הקטן שמו
הקטן דור הקטן אל אש אתה אש יעקב הקטן
ברוך הוא הברך אתה לפי שמיצפתי את הירח והיו
דאמר ריש לקיש מה נשתנה שיער של אש חרש
שנאמר בו לוי אמר הקדוש ברוך הוא שיער זה יהא
פורה עלי שמיצפתי את הירח כלומר כיון שאמר ליה
הקדוש ברוך הוא ולמשרל ביום ובלילה ולא נתישב
דעתה ואמר ליה לך עוד דימנו בך ישראל ימים ושנים
ולא נתישבה דעתה אמר ליה צדיקים יקראו על שמך
ועוד לא נתישבה דעתה אמר ליה הקדוש ברוך הוא הנני
עגיה לך כבוד שמישב דעתך תחת שמיצפתיך ומאי
שהיו ישראל בכל ראשי חדש מקרבין קרבן לפני לכה
עובדיהן לפיכך אמר הקדוש ברוך הוא הביאו פפר
עלי לפני בראשי חדש לפני עליכם כדי שתשלימו ע
קרבן פורה זה הוא הכבוד שאמרתי לעשות לירח בשבוע
שמיצפתיך

וצהב יהנו בפרהר פ' ויחי ונפ' פנחס דף ברעיא מהימנא
והרבה אפה ידרוק אפוק ידך בערף אויביה וגו' רביו

אלא אינון תרין נקודין כגוונא דא נקודה תתאה סיהרא
תרין רישין דילה תרין נקודין עלה דאינון סגול בקדמי
הזה פתר עלי תרי מלכין כגוונא דא והות סגולתא ולבתר
דאמרת אי אפשר לשני מלכים להשתמש בכתר אחת
אמר ליה הקדוש ברוך הוא לכי ומעטי את עצמך ונחית
לרגלוי דתרין מלכים כגוונא דא והיינו סגול מה דהות
סגולתא את הדרת סגול ורוא דמלה לקבל תרין נקודין
דאינון תרין מלכים קא רמין פרום צני בקר שנים ולק
נקודה עפורה על רישיהו אחד איהו אחד בגין פתר
בתר דאמרת אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר
אחד אזעידת גרמה אוק הכי ושעיר עזים אחד לחטאת
איל דיעחק אתהדר שעיר. אתהפך מרחמי לדינא ואהו
וגבין דא שעיר עזים אחד לחטאת ולא אמר לעול
למהוי פתר ומגלן דאית ירידה בחטאת שנאמר וירד מע
החטאת ונאמי שתף עולה עם חטאת בירידה לא אול
דעולה הות בקדמיתא מדת הרחמים ולבתר אתהפכת ל
בירידה ואתקריאת חטאת וכלא חד. וגבין דא נביא על
פפורה עלי הות סיהרא פתר ודאי כגוונא דא. ולבתר
אתמעייטת ונחתת לרגלוי דילה פגוונא דא ונחמנא דא
עלי פפורה אתמר פה הוה העולה סליקת מרגלוי דאת

עַל יְהוָה שָׂמָא אֲזַנִּי לִשְׁמָע
בְּהַר קִדְשׁוֹ הִלְלֵהוּ וְהִלְלֵהוּ

שְׂמֵחָה וְכֹהֵן

וְכֹהֵן

נִסְפָּח

הֵן אֵל שֶׁהוּא לְמַצּוֹתֵינוּ
וְהוּא שֶׁהוּא גִּבּוֹר בְּלִי תוֹעֵלוֹת
וְהוּא שֶׁהוּא יָדוּעַ וְיָדוּעַ תוֹעֵלוֹת
וְהוּא שֶׁהוּא נִשְׁמָע לְנַפְשׁוֹתֵינוּ

שְׂמֵחָה וְכֹהֵן

וְכֹהֵן

וְכֹהֵן

אֵל שֶׁהוּא לְמַצּוֹתֵינוּ
וְהוּא שֶׁהוּא גִּבּוֹר בְּלִי תוֹעֵלוֹת
וְהוּא שֶׁהוּא יָדוּעַ וְיָדוּעַ תוֹעֵלוֹת
וְהוּא שֶׁהוּא נִשְׁמָע לְנַפְשׁוֹתֵינוּ

שְׂמֵחָה וְכֹהֵן

וְכֹהֵן

וְכֹהֵן

אֵל שֶׁהוּא לְמַצּוֹתֵינוּ
וְהוּא שֶׁהוּא גִּבּוֹר בְּלִי תוֹעֵלוֹת
וְהוּא שֶׁהוּא יָדוּעַ וְיָדוּעַ תוֹעֵלוֹת
וְהוּא שֶׁהוּא נִשְׁמָע לְנַפְשׁוֹתֵינוּ

שְׂמֵחָה וְכֹהֵן

וְכֹהֵן

וְכֹהֵן

אֵל שֶׁהוּא לְמַצּוֹתֵינוּ
וְהוּא שֶׁהוּא גִּבּוֹר בְּלִי תוֹעֵלוֹת
וְהוּא שֶׁהוּא יָדוּעַ וְיָדוּעַ תוֹעֵלוֹת
וְהוּא שֶׁהוּא נִשְׁמָע לְנַפְשׁוֹתֵינוּ

שְׂמֵחָה וְכֹהֵן

הצור יכונן כועשה ידינו

שמחו ידי אל בבוט החדש השתחווי ליו בהדרת קדש

ב

לפני ארון עולם ברוב תפארת

ונרננה אליו בשיר ושבח

נכין לפניו פה כקרבן ובח

נדבת רצון הלב בדת נבחרת

שמחו וכו

ג

נבא ביראת אל בבור כפיו

יחדיו בלב שלם בשליש דמוע

הן נחקור היטיב ונגדיל שמוע

שרם עבוד ליל זה בעוז כפלים

שמחו וכו

ד

נדרושי בחדרי לב ונרדוף צדק

נלבוש בבגד אור כבוד המלך

נשב כאיש שפל כדל והלך

ללמוד בתורת אל ונגדור בדק

שמחו וכו

ה

חגרו כגבור רב ביום וליל

נגד צפוני רע ומכשול פשע

על

יצופה מה שעתיד להיות אִתָּה רְאִיתָ כִּי כוֹלְנוּ בְּאֵנוּ
 לַיְלָה הַזֹּאת בְּלֵב אֶחָד לְהֵבִין בְּתוֹרָתְךָ וּלְשׁוּבָה
 שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ וּלְהַתְּבוּדָה חֲדָרֵי לִפְנֵי לִכְן הֵבֵא לִיטְוָה
 חֲסִייעִים אֹתוֹ וְתִפְתַּח לָנוּ פֶּתַח לְהַכְנִס שֵׁם בְּרוּחַ נְכוֹן
 לְהַשְׁלִים כָּל מִינֵי פְגָם שֶׁעָשִׂינוּ בְּנַפְשֵׁנוּ בֵּין בְּגִלְגָּל וְרֵה
 בֵּין בְּגִלְגָּל אַחֵר וַיַּעֲמֹד לָנוּ וְכֹת פְּסוּקֵי תוֹרָתְךָ אֲשֶׁר
 קָרַינוּ לְפָנֶיךָ וְזָכוּת תִּכְוֶנְתֵּיהֶם וְאוֹתֵיזוֹתֵיהֶם וְטַעַמֵיהֶם וְהַשְׁמוֹת
 הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם לְכַפֵּר כָּל פְּשָׁעֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּלְהַכְרִיז
 כָּל הַקְּלִיפוֹת וְסִמְקוֹטֵי טָרְגִּים עָלֵינוּ לְרַעָה יִהְיוּ כְּמוֹץ לְפָנֶי
 רֵיחַ וּמֵרֵיחַ יִי דוּחָה וְתִכְוֶנְשׁוּךְ לָנוּ שִׁפְעַת לִנְפֶשׁ רֵיחַ וְנִשְׁמָה
 לְטַהֵרנוּ בְּכָל מִינֵי לִיבוֹן הַצָּרִיךְ לָנוּ כִּדְי שְׁנוּכָה לָנוּ עַבְדְּ
 יוֹ שְׁכִינְתְּךָ בְּאֵזֶר הַחַיִּים עִם כָּל הַצָּדִיקִים וְהַחֲסִידִים
 הַתְּצַרְךָ מִחֲשִׁבוֹתֶיךָ הַטּוֹבָה כָּלֵל לְמַעֲשֵׂה זְנוּיָה מְדוּבָקִים
 תוֹרָתְךָ כִּי תֵדָע שֶׁלֹּא תִכְוֶנְטוּ וְהַקָּיִים בְּנֵי מִקְרָא שְׁכַתּוֹב
 יֵשׁ בְּמַחֲיוֹ יְדוּבָקֵי יִתְלַכְדוּ וְלֹא יִתְפָּרְדוּ וַיִּלָּךְ לְפָנֵינוּ
 דְּקִינוּ לְהַלִּיץ בְּעַדֵינוּ וְתִגְבֵּר חֲסִדְךָ עַל דֵּינְךָ וַיִּזְכֹּק
 דֵּינִים וְהִסֵּךְ מֵעַל כָּל עַמְּךָ וְיִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי גְזֵרוֹת קְשׁוֹת
 רְעוֹת וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלִימָה רְפוּאָת הַנַּפְשִׁי וְרְפוּאָת
 גּוֹף לְכָל חוֹלֵי עַמְּךָ וְשׁוֹעֲתֵינוּ כַּכָּל כְּרִיחַ נִיחּוּחַ רְצוּי לְפָנֶיךָ
 הַבָּל פִּינוּ וְקָרִית אֲוִיבֵנוּ בְּלִי תִקְיָמָה וְאַנְחֵנוּ נְקוּם וְנִתְגַּדֵּל

תבנה משוש תבל ולק בלוינו
נגיל בחדש אור בתקות שפר

שמחה וכו'

יד

תוציא לאוס משפט פח כמתק
נהיה טהורי לב גדולי פח
קבל ברצון ניב כמו נוחח
נשמח במקדש כוננו ידך

שמחה וכו'

יא

תוציא ויחיד הוא ולא כגבר
קדמון ולו פלל ובוחק דעת
משה אמת נהיא ומלא דעת
תורה נתנה היא בלי שום חכר

שמחה וכו'

יב

לא וחליף דתו משיבת נפש
גמול לצדיק טוב ועונש רשע
יבא משיח עם ויקלוב ישע
יכוץ מתי עפר בפיו ורפש
יאהר כך יאמרו מזמור ה' יי אדוננו

שמחה וכו'

יאהר כך יאמרו תפלה זו

רבוץ העולמים אהיה אשר אהיה יודע כל תעלומות

וצופה

שְׂפָתַי יִשְׁתַּחֲוֶה יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּכֶם יוֹסֵף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֶלְיָי
פְּעָמַי וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם כַּעֲשֵׂר דְבַר לְכֶם וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן
וְנֹאמַר אֲמֵן : :
וְאֵחָד קָן יֹאמְרוּ עַרְבֵיית

תְּקוּבָה בְּרִצְיוֹן

תָּם וּנְשִׁילָם יִשְׁבַּח לְאֵלֵהוּ

בִּירְמֵ עוֹלָם

שָׁלוֹם בְּיָמֵינוּ בְּכִסְלוֹ שְׁנַת הַתְּכֻנָּה לְיִצְחָק

זֶה הַסֵּפֶר שֶׁלִּי הוּא כְּמֹהֲחֹר כְּמֹהֲחֹר מִן הַטּוֹב פְּנִינִי

הַבִּירָה

לְכַבֹּד שִׁמְךָ לִפְנֵי כָל הַגּוֹיִם וַיִּדְעוּ וַיִּכְיֶיךָ גְדוּלַת חַמְדֶּךָ
וַיִּגְבֹּרְתִיךָ יְמִינֶךָ וַיִּנְאֲדְרִי בַּכֶּה יְמִינֶךָ וַיִּתְרַעַץ אֹיִב הַמֵּי
בְּדַעַו וַנִּפְלֹו וַאֲנַחְנוּ קָמְנוּ וַנִּתְעוֹדֵד וְהִרְחַק מִצְעָלֵינוּ
הַצְּפוּנֵי כִּדְוֵי שְׁנוּכָל לְעִבּוֹד עֲבוּדָה תִּסְמָה בְּלִי שׂוּם מִזְחָשְׁנוּ
זָרָה וְהִרְהוּר רַע וְתַעֲלָה לִפְנֵיךָ זְכוּת אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
לְהוֹצִיא אֹתָנוּ מִכּוֹר הַבְּרֹזֶל וּמִגְלוּת הַכּוֹר הַזֶּה וְתוֹצִיא
לְאֹר צְדָקָנוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ כְּצִהְרִים לֶךָ וַיִּקְוִינוּ וַאֲיִן מִי יִגַּן
בְּעַדְנוּ אֵלֵּךְ וַיִּשְׁוֹעַתְךָ יִבֵּא כְּהֶרֶף עֵינַי וּמְלוֹךְ וַיִּלְעוּ
הַלְלוּיָהּ וְאֵת צִמְח דָּוִד מְהֵרָה תִּצְמֹיחַ וְתִקְבְּצֵנוּ מִצָּרֵינוּ
פְּנֵפוֹת הָאֵרֶץ וְתִהְיֶה לָנוּ לְעֵינֵינוּ כְּדִכְתִּיב כִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם
וַיִּמְאַסְפְּכֶם אֱלֹדֵי יִשְׂרָאֵל בְּמֵהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן

וְהָיָה לְרֵצוֹן אֲמֵרוֹ פִּינוּ וְהַגִּיזֵן לִבְנוֹ לִפְנֵיךָ וַיִּצְרַנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ
וַיִּאֲמְרוּ הַתְּרַת כָּל־לֹזֹת וַאֲחֵר כִּךְ חֲצִי קָדִישׁ וְתַעֲנוּ וְתִתְקַבַּל

תְּעַבְדֵנוּ וְתַעֲתָרֵנוּ בְּרַחֲמִים מִן הַשָּׁמַיִם תִּקְוִיבֵל צַעֲבֹתֵנוּ
וַיִּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתְכֶם בְּרֵצוֹן וְתַעֲנֵה עֲתִירַתְכֶם
וַיִּפְתַּח יוֹ אֱלֹדֵינוּ לָנוּ וְלָכֵל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל שְׁעָרֵי אֲרוּכָה
שְׁעָרֵי לֵב טוֹב שְׁעָרֵי פְרָנְסָה שְׁעָרֵי דַעַה שְׁעָרֵי לִימוּד
תוֹרָה לְשִׁמְהָ שְׁעָרֵי תְפִלָּה שְׁעָרֵי גְדָבָה שְׁעָרֵי וַעַד טוֹב
שְׁעָרֵי נְחִמָה שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי וְתִרְנִית שְׁעָרֵי דִיצוּרָה
וַיִּשְׁבֹּד עוֹל הַגּוֹיִם מוֹעֵל צוֹאֲרֵינוּ וַיִּקְוִים בְּנוֹ מִבְּקֵרָה